

Giải Oan Cho Cuộc Bể Dâu Này

Lão Móc

*chén rượu hồng đây
xin rưới xuống
giải oan
cho cuộc bể dâu này*

Còn đúng một ngày nữa là đến lần thứ 36, những người Việt tỵ nạn cộng sản tại hải ngoại lại phải “xúc động khi nghe tin tìm ra 22 hài cốt tử sĩ Việt Nam Cộng Hòa, bên cạnh 7 thẻ bài ở Sài Gòn”.

Nguyên văn bản tin như sau:

“Sài Gòn – Hàng chục thi hài chiến binh VNCH vừa được thấy tại ngoại ô Sài Gòn, trong đó có những hố chôn chung 3 hay 4 hài cốt. Bản tin từ thông tấn quốc nội VNmedia đăng tải tin này trong đó có ghi rõ nhiều số quân và đăng hình 2 thẻ bài. Bản tin nói rằng công nhân xây cất ở phường Tân Chánh Hiệp, quận 12, Sài Gòn đang tìm kiếm thêm, nên chưa rõ sẽ có thêm hài cốt nào nữa hay không. Địa danh vừa nêu trên có lẽ là vùng gần Trung tâm Huấn luyện Quang Trung cũ. Bản tin cho biết trong lúc thi công xây cất nền móng của trường Đại học Giao thông Vận tải Sài Gòn ở cơ sở 3 thuộc Phường Tân Chánh Hiệp, Quận 12, các công nhân đã phát hiện nhiều bộ hài cốt. Một công nhân đang tìm những bộ hài cốt còn lại cho biết khoảng một tuần trước, trong lúc đào các hố móng sâu gần 1 thước thì họ phát hiện nhiều bộ hài cốt nằm rải rác trong khu vực đang xây dựng. Trong đó nhiều hố chôn chung từ 3 đến 4 bộ hài cốt. Đến nay tìm được 22 bộ, một số hài cốt có kèm theo thẻ làm bằng kim loại ghi rõ tên họ, số quân, nhóm máu, quê quán.

Hiện các bộ hài cốt được các công nhân rửa sạch, sắp xếp vào hộp giấy, rồi lập bàn thờ ngay tại công trường để thắp hương cho họ. Cho đến thời điểm này, các công nhân tìm được 7 thẻ bài ghi rõ họ tên, quê quán, số quân, nhóm máu. Công An đã đến hiện trường lập biên bản và ghi nhận sự việc trên nhưng chưa cho biết sẽ làm gì với những bộ hài cốt này.

Hiện các công nhân đang tiếp tục tìm kiếm nên cũng chưa biết là còn hài cốt hay đã hết. Những người dân sinh sống lâu năm gần khu vực này cho biết nơi phát hiện ra các bộ hài cốt là khu vực quân sự dưới thời VNCH. Hiện cũng nên nói rõ là các chương trình tìm kiếm hài cốt giữa Hoa Kỳ và VN chỉ chú trọng hài cốt lính Mỹ và bộ đội CS, còn những người lính VNCH thì hoàn toàn bị bỏ rơi không một ai tìm kiếm hoặc tổ chức mai táng cho họ”

(VNOnline 4-29-2011).

****

Thực ra không phải tới bây giờ người ta mới nói đến chuyện tìm cách **xóa bỏ hận thù, hoà giải hòa hợp** để xây đắp lại quê hương đổ nát, mà ngay từ năm 1991, ngay trong bản “Tự Bạch” dày 16 trang viết tay được ghi là viết trong tù, nhà văn Dương Thu Hương cho rằng người ta không chịu bước tới gặp nhau chỉ vì họ “đều là những người khăng khăng ôm chặt lấy định kiến và mặc cảm cũ, không mảy may khoan dung, không mảy may đoái thương tới đồng bào, đồng loại. Tất cả đều không muốn đi đến cội nguồn của Sự Thật. Tất cả đều không muốn nói đến hai chữ **THA THỨ**”.

- Và nhà văn Dương Thu Hương đã bày tỏ quan điểm của bà như sau:

“... Tại sao các ông lại không thể hình dung rằng: vào cùng một thời khác, có hai đứa bé chào đời. Một đứa ở Hà Nội, đứa kia ở Sài Gòn. Mười tám năm sau, đứa bé miền Bắc đi theo lời kêu gọi “chống Mỹ cứu nước”, “vì tổ quốc xã hội chủ nghĩa”; đứa bé ở miền Nam bị lôi cuốn bởi “lý tưởng quốc gia”, bởi “chiến dịch chặn đứng làn sóng đỏ”, bởi những câu thơ “thành ngăn sóng đỏ mây sừng sừng...” Và hai đứa bé hăm hở ra đi, rập rình lập công với quốc gia Cộng Hòa hay tổ quốc Xã Hội Chủ Nghĩa. Rồi chúng bắn giết nhau. Rồi chúng trúng thương, cùng tàn phế, cùng chết chui chết lủi trong rừng, cùng rửa nát giữa bùn chiến địa (...) Hai đứa bé ấy liệu có tội gì trong trò chơi oan nghiệt của số phận? (...) Với tôi, hai chàng thiếu niên ấy đều là con tôi cả. Máu chúng chảy ra là máu của tôi. Và trong bàn thờ tâm linh mình, tôi thắp hai nén hương như nhau mà vọng tưởng!”

Rằng hay thì thật là hay

Nghe ra ngậm đắng nuốt cay thế nào!

- Theo nhà văn Nguyễn Việt Nữ thì “chuyện vậy mà không phải vậy”:

“... Trước mặt tôi đang có quyển “**Việt Nam sau 10 năm**” của ký giả **Tim Page** thực hiện khi được nhà nước Xã Hội Chủ Nghĩa mời các phóng viên ngoại quốc đến dự mừng chiến thắng (30-4-1975) lần thứ 10.

- Nơi chương 6 với chủ đề “Giải Phóng”, tác giả ghi mấy câu hát của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam vào năm 1966, tạm dịch: “Hỡi thằng giặc Mỹ – Tao thề với mây bằng lời bén như dao – Rằng đây là Việt Nam – Vậy hể tao đến đây rồi – Thì mây phải ra đi”. Phía dưới tóm lược những thay đổi của thành phố Sài Gòn sau ngày 30-4-1975 khi chiếc xe tăng T.54 số 844 của Nga từ Hà Nội tràn vào ủi sập cổng Dinh Độc Lập Sài Gòn... Tim Page là ký giả thiên Cộng, tại Nữu Ước từ năm 1967, ông đã tham gia nhiều cuộc biểu tình phản chiến, cho nên được nhà nước XHCN tin cậy, cho phép tự do để làm phóng sự. Nhờ vậy ông thu được vào ống kính những cảnh này:
- Sau trang 100 là hình mộ bia của chiến sĩ nằm ở Nghĩa Trang Quân Đội Thủ Đức bị đâm thủng cả hai con mắt với lời chú thích: “Mộ chí của quân nhân Việt Nam Cộng Hoà tại nghĩa trang quân đội bị lãng mạ”. Kế tiếp là bức ảnh to của một người mù cả hai mắt đang ngửa tay xin tiền với lời chú giải: “Người lính của chế độ cũ mù lòa, không được cấp dưỡng, đang ăn xin bên ngoài nhà thờ Ban Mê Thuật sau buổi lễ Chúa Nhật”.
- Nơi trang 113 là ảnh một người đàn ông lưng trần mặc quần đùi đen rách dít, lòi mông, chân bị băng bó, đang nằm ngủ trước bậc thềm gạch của một căn phố không mền chiếu, với lời chú thích: “Vừa được thả ra từ trại cải tạo, vô gia cư trên đường Đồng Khởi (trước là đường Tự Do) tại thành phố Hồ Chí Minh” (recently released from re-education camp, homeless of Đồng Khởi (Revolution – formerly Tự Do). Như vậy, giả thử có viện trợ mắt giả hoặc nhà cửa, tiền bạc từ bên ngoài vào cho Việt Nam, liệu những người lính VNCH tượng trưng bằng hình ảnh trên đây có được chia đồng đều như “lính cụ Hồ” không? Chắc chắn là không rồi. Người chết xuống mồ còn muốn lời sống dậy giết thêm lần nữa để thỏa hận lòng “chưa phỉ”, thì còn nói chi đến việc nhường cơm, xẻ áo cho kẻ thù còn sống sót. (1)

****

Trong 36 năm cai trị đất nước:

- CSVN đã triệt hạ khoảng 50 nghĩa trang QĐVNCH trong toàn miền Nam bằng cách đào các mộ phần, lấy hài cốt mang đi thủ tiêu và san thành bình địa; trong khi đó CSVN cho xây cất rất “hoành tráng” một số tương đương các nghĩa trang liệt sĩ của QĐND khắp các tỉnh thành miền Nam. Đây là việc làm có chủ tâm gây chia rẽ không thể hòa giải giữa hàng triệu thân nhân 2 phe người Việt.
- CSVN đã cố tình triệt hạ Nghĩa trang Quân Đội Biên Hoà , nơi an nghỉ của 16.000 anh hùng tử sĩ của QLVNCH bằng cách giạt sập và mang đi thủ tiêu bức tượng Thương Tiếc. CSVN đã đập phá các mộ bia, san bằng các ngôi mộ, không cho thân nhân sửa sang, tảo mộ. CSVN chủ tâm để cho thời gian tàn phá di sản lịch sử Quốc Gia này. (Như Tim Page đã dẫn chứng trong “Việt Nam sau 10 năm”). Trong khi đó. Cách đây không xa, CSVN đã xây cất một Nghĩa trang Liệt sĩ rất quy mô, “hoành tráng”, được canh gác, tu bổ, sơn phết hàng ngày, có cửa hàng bán quà lưu niệm. (2).

*

Trong 36 năm qua, đã có rất nhiều người lên tiếng kêu gọi hòa giải, hoà hợp. Có người đưa ra chuyện Hoa Kỳ đã di dời tất cả các mộ của các chiến sĩ Nam, Bắc trong cuộc nội chiến về chôn chung trong nghĩa trang Arlington với lời thơ:

“Dưới nắm mồ này là hồn Nam, dưới nắm mồ kia là hồn Bắc.

Tất cả được chôn chung bằng thân thể nhuộm đầy máu đỏ”.

Đề nghị này cũng hòa giải, hòa hợp xóa bỏ hận thù, tha thứ cho nhau – giống như nhà văn miền Bắc Dương Thu Hương “thấp ném hương vong linh như nhau” mà vọng tưởng hai đứa bé miền Bắc “chống Mỹ cứu nước” và đứa bé miền Nam hy sinh vì “lý tưởng Quốc Gia”. Cũng giống như hai câu thơ cũng vô cùng hoà hợp, hòa giải của nhà thơ miền Nam đã từng nhiều năm là tù binh chiến tranh Tô Thùy Yên:

“Quen, lạ, bạn, thù chung giấc ngủ

Chung lời thương tiếc khắc trên bia”.

Nhưng, với những việc làm của Đảng và Nhà Nước vô cùng phân biệt đối xử đối với những mộ phần của những người lính trong QLVNCH và những người lính của Quân Đội Nhân Dân như đã trình bày ở phần trên thì không biết bao giờ mơ ước:

*“Chén rượu nhân quần xin rưới xuống
GIẢI OAN CHO CUỘC BÈ DẦU NÀY”*

sẽ trở thành sự thật?!

LÃO MÓC

- (1) Dương Thu Hương và Con Hùm Ngủ- tiểu luận của Nguyễn Việt Nữ.
- (2) Con đường hòa giải hòa hợp – Đỗ Ngọc Uyển.
- (3) Thơ Tô Thùy Yên.